

**RASPORED MISA ŽUPE
NAVJEŠTENJA GOSPODNJEG VRBANI
I SV. TRI KRALJA - VRBANI III**

**PONEDJELJAK, 3. svibnja
Filip i Jakov apostoli**

- 7:00 sati, misa: ●† ob. Mirna i Tomislav Rukavina, Jug Stanislav i Mirjana Sajadović
- 18:00 sati, misa: ●†Radoslav Kodrnja

**UTORAK, 4. svibnja
Florijan mučenik**

- 7:00 sati, misa: ●†
- 18:00 sati, zajednička misa: ●†Jeronim Martinović ●†Dragica Petrovečki ●†Ivan Kriškić ●za duševno i tjelesno zdravlje Jana ●na nakanu

**SRIJEDA, 5. svibnja
Peregrin**

- 7:00 sati, misa: ●†Jurica Kapović
- 18:00 sati, misa: ●†Janja Mamić

**ČETVRTAK, 6. svibnja
Dominik Savio**

- 7:00 sati, misa: ●†
- 18:00 sati, misa: ●†Joso i Jela i ob. Valentić

**PETAK, 7. svibnja
Dujam**

- 7:00 sati, misa: ●†
- 18:00 sati, misa: ●†Antonija Šošćarić ●za zdravlje majke ●za duševno i tjelesno zdravlje Filipa

**SUBOTA, 8. svibnja
Bl. Dj. Marija Posrednica**

- 7:00 sati, misa: ●†
- 17:00 sati, misa: ●†Na čast Gospi od brze pomoći

**NEDJELJA, 9. svibnja
Šesta vazmena nedjelja**

- 8:30 sati, misa: ●†Ante Čosić
- 10:00 sati, misa: za sve žive i pokojne župljane
- 11:30 sati, misa: za sve žive i pokojne župljane
- 18:00 sati, misa: ●†Ika Borac

ŽUPNE OBAVIJESTI

●Preporučamo Glas koncila i ostali katolički tisak, župni listić „NAVJEŠTAJ“.

●Ljepota mjeseca svibnja nije samo u mirisnom cvijeću i u proljećem raspjevanoj i probuđenoj prirodi, nego za nas vjernike ljepota svibnja očituje se i u štovanju, koje u tom mjesecu, iskazujemo Blaženoj Djevici Mariji, Majci Crkve. Kroz mjesec svibanj pola sata prije mise molimo pobožnosti na čast Majci Božjoj. Molit ćemo osobito za naše obitelji, za nova duhovna zvanja u našoj župi i za druge nakane koje svaki u srcu donosi pred Mariju.

SVIBANJSKE POBOŽNOSTI

donesimo pred Gospu
cvijeće i vijenac ljubavi
satkan od naših molitava

Presveta Djevice,

Bogorodice i majko Crkve:

Tvom se bezgrešnom

Srcu posvećujem

i uz tvoju pomoć

predajem se i posvećujem

božanskom Srcu Isusovu,

da bih s tobom i s Njim,

u Duhu Svetome,

sasvim i zauvijek

predao se i posvetio

volji Nebeskog Oca.

Amen

sveci - u zori vjere

Liturgijska godina B - 5. VAZMENI TJEDAN

od 2. 5. do 8. 5. 2021.

NAVJEŠTAJ

Tjedni pastoralno - duhovni vodič župa:

NAVJEŠTENJA GOSPODNJEG BOGOJAVLJANJA - SV. TRI KRALJA
VRBANI: 01 / 3873 620 VRBANI III: 099 / 601 2020

uredovno vrijeme: 16:30 - 18:00 sati.

Subotom, nedjeljom, državnim i crkvenim blagdanima ne uredujemo.
Izvan uredovnog vremena primamo stranke uz prethodnu najavu.

Florijan, 4. 5.

Na današnji dan, 304. godine mučeničkom je smrću u današnjem Ennsu, u Austriji umro **sv. Florijan**. Pokopan je u blizini grada, a nad grobom mu je s vremenom izrasla slavna opatija Sant Florian. Prvotno je bila benediktinska, a od 8. stoljeća prešla je u ruke augustinaca. Sv. Florijan je bio revan kršćanin. Kad su ga kao rimskog vojnika i visokog državnog činovnika prisiljavali da žrtvuje bogovima u poganskome hramu, odbio je i radije dao život nego da iznevjeri Krista. Stoga su ga stavili na teške muke i na koncu ga bacili u rijeku Enns. Tijelo mu je poslije pronađeno i pokopano. Stovanje sv. Florijana rašireno je u Austriji, Bavarskoj i po našim krajevima, a drugi je zaštitnik Zagrebačke nadbiskupije. Vjerni ga puk zavaja kao zaštitnika od opasnosti požara i poplava, a kao svoga zaštitnika štiju ga i vatrogasci. Danas je i spomen **blaženih engleskih kartuzijanaca, mučenika** koji su 1535. godine podnijeli mučeništvo ispovijedajući pripadnost Katoličkoj crkvi u poslušnosti njezinom poglavaru, Svetom Ocu. Naime, kralju Henriku nije se sviđelo odbijanje kartuzijanaca da ga priznaju za poglavara Crkve u Engleskoj pa ih je dao utamničiti, mučiti i na kraju okrutno pogubiti. Bila je to prijetnja svima koji su ustrajali u priznavanju pape kao poglavara Crkve u Engleskoj. Iako je nekolicina kartuzijanaca pristala na Henrikove zahtjeve, samo da bi spasili samostan i opstali kao zajednica u Engleskoj, nisu uspjeli. Samostan im je bio uništen a oni protjerani. Kartuzijanski mučenici su 1886. godine proglašeni blaženima. U Londonu je obnovljena kartuzija u kojoj subraća 4. svibnja slave svoje mučenike.

Gothard, 5. 5.

Danas slavimo **sv. Gotharda**, biskupa. Rođen je 960. godine kao sin sluga koji je službovao u nekad bogatom samostanu regularnih kanonika sv. Augustina. Nakon pljačke barbarških plemena samostan je osiromašio i u njemu je ostalo svega nekoliko redovnika. U tom se samostanu školovao i Gothard. Učitelji su uočili njegovu nadarenost, pa su ga preporučili salzburškom nadbiskupu koji ga je poslao na daljnje školovanje. Iz Salzburga se vratio 990. godine, ušao je u samostan i nakon tri godine bio zaređen za svećenika. Nakon šest godina postao je opat svoga samostana u Niederaltaichu. Obnova iz Clunya (Klinija) zahvatila je i ovaj samostan, a Gothard joj se posvetio cijelim srcem. Mudrim vodstvom Gothard je postigao prava čuda. Budući da je imao puno redovnika mogao ih je slati u druge samostane da tamo budu kvasac obnove i revnosti redovničkoga života. Na poziv cara Henrika II. i nadbiskupa Mainza Gothard je 1005. godine preuzeo upravu nove dvije opatije. Kad je 1013. završio povjerenu mu zadaću, vrati se opet u svoju opatiju ali je u njoj bio samo 9 godina jer su ga jednoglasno izabrali za biskupa u Hildesheimu (Hildeshajmu). Od 1022. posvetio se upravo toj biskupiji promičući istinsku pobožnost i pravi nauk u vjeri. Sam je propovijedao, poučavao i brinuo se za bolesnike. Pred gradskim vratima svoga biskupskoga grada podigao je ubožnicu sv. Bartola apostola kao i 30-ak crkvi. Biskup Gothard umro je 5. svibnja 1038. godine, a papa Inocent II. svetim ga je proglasio 1131. godine.

Dominik Savio, 6. 5.

Danas je **sv. Dominik Savio**, jedan od najmlađih svetaca. Rođen je 2. travnja 1842. godine u Piemontu u Italiji. Umro je 9. ožujka 1857. godine ne napunivši ni 15 godina. Na Uskrs 1849. godine primio je prvu svetu pričest i o tom napravio malu zabilješku koja začuđuje. Naime, bilo je začuđujuće što dječak u dobi od 7 godina može tako jako doživjeti primanje Isusa u Presvetom Oltarskom sakramentu. Sv. Dominik Savio bio je blage, prijazne i umiljate naravi. Bio je izvrstan učenik. Kad ga je njegov župnik predstavljao don Boscu, kazao je za njega da će krepošću i talentom zacijelo nadvisiti sve tadašnje polaznike oratorija koji je vodio don Bosco i da će u njemu naći novoga svetog Alojzija. Malo poslije toga predstavljajući Dominik Savio ušao je u oratorij sv. Ivana Bosca. Isticao se pobožnošću koju je pratila duhovna radost, žar za spasenjem sudrugova i izvanredni karizmatički darovi. Devet mjeseci prije smrti utemeljio je malo društvo Bezgrešne i sastavio mu pravila. Umro je 9. ožujka 1857. godine, a prvi životopis o njemu sastavio je sv. Ivan Bosco. Dominik Savio je svetim proglašen 1954. godine. Zaštitnik je ministranata i mladih pjevača.

USUSRET DANU GOSPODNJEM

Više vas ne nazivam slugama; nazvao sam vas prijateljima; ovo vam zapovijedam da ljubite jedan drugoga! (Iv 15,15.17)

Prvo čitanje:

Djela apostolska 10,25-26.34-35.44-48

Kad je Petar ulazio, pohrli mu Kornelije u susret, padne mu k nogama i pokloni se. Petar ga pridigne govoreći: "Ustani! I ja sam čovjek." Zatim doda: "Uistinu shvaćam da Bog nije pristran, nego - u svakom je narodu njemu mio onaj koji ga se boji i čini pravdu." Dok je Petar još govorio, siđe Duh Sveti na sve koji su slušali tu besjedu. A vjernici iz obrezanja, koji dođoše zajedno s Petrom, začudiše se što se i na pogane izlio dar Duha Svetoga. Jer čuli su ih govoriti drugim jezicima i veličati Boga. Tada Petar reče: "Može li tko uskratiti vodu da se ne krste ovi koji su primili Duha Svetoga kao i mi?" I zapovjedi da se krste u ime Isusa Krista. Tada ga zamole da ostane ondje nekoliko dana.

Drugo čitanje:

1 Ivanova 4,7-10

Ljubljeni! Ljubimo jedni druge jer ljubav je od Boga; i svaki koji ljubi, od Boga je rođen i poznaje Boga. Tko ne ljubi, ne upozna Boga jer Bog je ljubav. U ovom se očitova ljubav Božja u nama: Bog Sina svoga jedinorođenoga posla u svijet da živimo po njemu. U ovom je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego - on je ljubio nas i poslao Sina svoga kao pomirnicu za grijehne naše.

Evangelje: Ivan 15,9-17

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: "Kao što je Otac ljubio mene tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi. Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga te ostajem u ljubavi njegovoj. To sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna. Ovo je moja

zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio! Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam. Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga. Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da oстане te vam Otac dadne što ga god zaištete u moje ime. Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge."

Za razmišljanje:

Čini se da je kršćanski način života tim teže razumjeti, što više znanstvene izobrazbe posjedujemo. Znanost - pa i teološka - potiče nas da tražimo temelje, da istražujemo, analiziramo, stvaramo koncepte i teorije. To je dobro i u određenim okvirima i pod određenim uvjetima potpuno opravdano. No s druge strane to nam otežava upustiti se u biblijsku poruku, dozvoliti da nas Božja Riječ zahvati u dubini naše osobnosti. Bog nas poziva na jedan saskiv određeni put, koji u sebi skriva određene zahtjeve. Istovremeno doživljavamo uvijek iznova, da Božji putovi uopće ne odgovaraju našim predodžbama odnosno tome za što mi mislimo da su Božji planovi s nama i sa svijetom. Zorni primjer sloma uskog ljudskog horizonta je Petrovo iskustvo u današnjem prvom čitanju. Kao član izabranog izraelskog naroda on ne bi nikad ni sanjao da bi Duh Božji sišao na nekoga tko nije pripadnik toga naroda. No on dopušta da ga zahvati Božja širina i ispunjava Božju volju: onome komu Bog daruje svoga Duha ne smije on uskratiti

krštenje. Slično vrijedi i za pojam "ljubav" koji u drugom čitanju i evanđelju stoje u centru pažnje. "Ljubav" je za nas višeznačna: ona obuhvaća sve od sentimentalnosti pa do duhovnosti, od tjelesne do duhovne ljubavi, od ljubavi prema sebi do prezira Boga i od ljubavi prema Bogu prezira samog sebe. Ali ono što se pojmom "ljubav", koja je Bog sam, misli, ne može se obuhvatiti samo različitim fasetama ljudske ljubavi. Bog jest i obuhvaća sve aspekte ljudske ljubavi i istovremeno sve nadilazi. To pokušava razraditi i evangelist kad govoreći o Bogu upotrebljava rijetku riječ "agape", a ne u tadašnjem poganskom svijetu puno rašireniju riječ "eros". Kršćanska "agape" proizlazi prije svega iz uvjerenja, da najprije Bog sam ljubi nas, bezuvjetno, bez da mi sa svoje strane nešto učinimo. Bog koji toliko ljubi da je spreman sve dati, pa čak i samoga sebe je ta slika pojma "agape". Svojim na križu raširenim rukama pokazuje se solidaran sa svim sudbinama čovječanstva: u tim rukama su sve sudbine sjedinjene. Ta "agape" predstavlja za nas veliki zahtjev koji nam se čak čini prevellkim. Ipak, kršćanski možemo živjeti samo ako kao model uzmemo Isusovu "agape". To onda znači da se uvijek imamo truditi da upoznamo one skrivene strane života; da pridemo bratu i sestri koji su nesretniji od nas; da usprkos svakom razočaranju i izdaji ne izgubimo vjeru u ljubav; da se odrekne bilo kakva nasilja. Ovo je nova zapovijed: nju nije lako pretvoriti u praksu, ali svakodnevni trud će nas polako i sve to više sjedinjavati s Božjom ljubavi.

RASTIMO U GOSPODINU

Razmatranja Wilfrida Stinissena

DUH MOLI U TEBI

Duh Sveti je posebno u tvojoj molitvi veliki Tješitelj. Htio bi rado moliti, duboko i dugo. Htio bi moliti bez rastresenih misli, pažljivo i sabrano, cijelo vrijeme koje si odredio za molitvu, i htio bi gorjeti od ljubavi. Ali ne uspijevaš! Tvoja molitva često postaje distrakcija (rastresenost). Umjesto da postaneš vatren, osjećaš se mlak i nezainteresiran. Bolno je ovo iskustvi. Jesi li zaboravio na Tješitelja koji sam želi u tebi moliti? Utjeha Duha Svetoga ne sastoji se samo od nekoliko utješnih riječi ili ohrabrujućeg udarca po ramenu. On te tješi na taj način što sam postaje tvoja molitva. Možda sanjaš kako bi rado živio u neprekidnoj molitvi. Ali ne zaboravi da već u sebi nosiš Molitelja koji bez prestanka Bogu prinosi tvoju molitvu. Kada primijetiš kako je tvoja molitva manjkava, nemoj nastojati vlastitim snagama moliti bolje. Vlastitim se sposobnostima nikada nećeš približiti Bogu. Umjesto toga trebaš početi vjerovati svome Tješitelju i dopustiti mu da neometano moli. Možeš osluškivati i mirno biti očevidac savršene molitve koja bez prekida u tebi traje. Možeš zahvaljivati i radovati se da Otac u tebi, po djelovanju Duha Svetoga, ima proslavu koja je Njega dostojna. Što imaš više iskustva u molitvi, tim više postaješ uvjeren u svoju vlastitu nesposobnost moljenja. Tvoja molitva sve više i više postaje povjerenje i predanost molitvi Duha koji moli u tebi.

IZVOR LJUBAVI

Postoje mnogi ljudi koji ne pokazuju posebno zanimanje za Boga. Ali ne postoji nitko tko se ne zanima za ljubav. Interes može biti izobličen. Čovjek može tražiti ljubav gdje se ljubav ne može naći. Ali ipak to traženje, ponajviše od svega, zaokuplja čovjeka i prisutno je u svim njegovim djelovanjima i nastojanjima. Književnost, umjetnost, kazalište, film, sve se vrti oko ljubavi. Drugačije ne može ni biti. Čovjek ima urođenu

težnju za ljubavlju, on je žedan ljubavi. Bog je ljubav. Gdje postoji ljubav, tu je i Bog. On je onaj koji rasplamsava glad, ali je On jedini koji je potpuno može utažiti. Također i tamo gdje Bog nije poznat, ljubav među ljudima može biti duboka, istinska i vjerna. Ona je tada uistinu božanska i ima svoje ishodište u Bogu. Ali čovjekovo srce ipak nikada ne može naći potpuni mir prije nego što upozna izvor ljubavi. Izvor je nepresušan. U Bogu uvijek postoji više ljubavi. I upravo Njegova beskonačnost može utažiti tvoju glad za ljubavlju. Koliko god bila velika i lijepa ljudska ljubav, svoju pravu vrijednost jedino dobiva ako si pronašao izvor ljubavi. Bog ne želi zatvoriti tvoje srce za ljudsku ljubav, za prijateljstvo, nježnost, blizinu. Ali On želi otvoriti tvoje srce za ljubav koja se nikada ne može ugasiti. Ta se ljubav nalazi u Bogu.

TJEŠITELJ JE UVIJEK UZ TEBE

Isus zna iz vlastitog iskustva da Boga i od ljudi jest strašno i neljudski. Isus zna da ne možemo izdržati ići svojim križnim putem bez utjehe i pomoći. Duh Sveti nas tješi također i na taj način što pretvara Isusov život i smrt, sve što je Isus učinio i rekao, u aktualnu, živu stvarnost. Isusova smrt na križu nije završena činjenica, događaj prošlosti koji je napokon prošao. Zahvaljujući Duhu Svetom postaješ istovremen s Isusom. Duh je životvorac, On čini sve Isusove riječi i djela živima. Zahvaljujući Njemu u neposrednom si kontaktu sa svime što je Isus rekao i učinio. Kakva je to utjeha kada te spopadnu misli da si rođen u krivo vrijeme, u

mračnom razdoblju povijesti! Svako razdoblje je svjetlo, ne tama jer Duh se brine daje Gospodin uza te. Sam je Isus ušao u najdublju odsutnost utjehe da tebi nikad ne bi nedostajala utjeha.

BESPOMOĆNI BEZ DUHA

„Molit ću Oca“, kaže Isus, „i dat će vam drugog Branitelja (Tješitelja) da oстане s vama dovijeka: Duha istine“ (Iv 14, 16). Grčka riječ koju Ivan upotrebljava, „parakletos“, znači i branitelj i tješitelj. Duh Sveti želi nam i pomoći i želi nas i tješiti. Svi smo mi potrebni pomoći i utjehe na našem životnom putu. Život nije lagan. Postoji malo stvari s kojima se možemo složiti kao s ovom tvrdnjom: Puno puta je teško živjeti. Ako nam Isus obećava Tješitelja i Branitelja onda je to zato što On zna da mi sami nemamo snage izići na kraj sa svojim životom. Istina, Bog je odredio da i mi pomažemo i tješimo jedni druge. Umjesto toga često se životne poteškoće sastoje u tome da mi druge mučimo i priređujemo razočaranja jedni drugima. Pomoć koju dajemo jedni drugima nije dovoljna. Nama kršćanima, koji poznajemo visoki ideal Evanđelja, zbilja je potrebna i utjeha i pomoć. Zahtjevi Evanđelja koji su nam poznati i koje smo prihvatili stavljaju na nas veliku odgovornost. Znamo da to ne možemo ostvariti i ispuniti vlastitim snagama. Trebamo ljubiti druge onako kako je Isus nas ljubio, ljubavlju koja sve žrtvuje i koja zaboravlja sebe; moramo biti savršeni kao što je Otac naš nebeski savršen. Tko to od nas može ostvariti? Kršćanstvo koje ne računa s Duhom Svetim čini zapravo čovjeka bespomoćnijim nego je bio dok još nije bio kršćanin. Sve ono lijepo i dobro o čemu Evanđelje govori potpuno je neostvarivo ljudskim snagama. Ali Isus nam je obećao poslati Tješitelja. U krštenju si ga već primio. I ako mu se svaki dan molitvom otvaraš, kako bi ga primio sve više i više, tvoj će se život promijeniti.